Taboe

Ook anno 2016 zijn er nog veel taboes in de financiële sector. Misschien is een wereld zonder taboes een utopie. Maar in een wereld met veel taboes is veel onoprechtheid. In die zin zijn er nog heel wat taboes te doorbreken. In hoeverre mag je jezelf zijn tijdens je werk? Heel veel werkenden zetten 's ochtends een masker op en spelen acht uur een rol. 's Avonds zetten ze hun masker weer af. Het kan leuk zijn om je af en toe eens voor te doen als iemand anders, maar om dit zo'n 1728 uren per jaar of zo'n 77.760 uur in een werkzaam leven te doen – zonder dat het een glimlach oplevert en zonder dat ook maar iemand er beter van wordt – is krankzinnig.

Veel directieleden en managers zijn of bezig met de eigen carrière of bang om hun baan in de grote competitiestrijd te verliezen. Hoe vaak ik de woorden 'maar dit is off the record' heb gehoord, is onvoorstelbaar. Blijkbaar hebben veel mensen wel een persoonlijke mening, maar zijn ze bang die uit te spreken. En vanwaar toch de angst om je uit te spreken? Bedrijven zouden juist blij moeten zijn met de denkkracht van hun medewerkers. Daar wordt iedereen beter van.

Betekenis is lange tijd in bedrijven een ondergeschoven kindje geweest. Medewerkers waren van ondergeschikt belang. Klanten moest je 'uitmelken'. Het enige doel was winstvermeerdering. Hoewel de reële economie ieder jaar maar met twee of drie procentjes steeg, was het in het bedrijfsleven normaal te gaan voor winstdoelstellingen van twintig procent. Het realisme in de sector is niet altijd even groot geweest.

Verantwoordelijkheid is ook een groot taboe. We zijn er in Nederland aan gewend om dit vooral niet te nemen. Als we de wind mee hebben, is het onze verdienste. Hebben we 'm tegen dan is dat de schuld van een ander. Dan wijzen we al gauw naar politici, de media, de buitenlanders, de toezichthouders of Europa. Maar als we iets willen veranderen, dan zullen we zelf het voortouw moeten nemen, niemand anders.

In veel bedrijven zijn de systemen maatgevend. Op die manier ontneem je medewerkers elke verantwoordelijkheid en menselijkheid. Dan zegeviert het systeemdenken. En dat keert zich altijd tegen je. Letterlijk gehoord: "Meneer u luistert niet. Het systeem zegt nee. We kunnen uw moeder alleen uitschrijven als ze overleden is."

Een volwassene moet altijd perfect zijn en mag nooit fouten maken. Maar als je geen fouten mag maken, kun je niets leren. Als een onderneming niet leert, dan maakt het altijd dezelfde fouten. Fouten maken wordt echter geassocieerd met falen. En daarom worden fouten niet toegegeven. De financiële sector heeft zich hierin de laatste jaren een waar kampioen getoond.

Opvallend taboe in de financiële sector is geld. Nagenoeg iedereen heeft wel een issue met geld. Van miljonairs tot armlastigen. Maar erover praten doe je niet. Vooral in de financiële sector is dat vreemd. Hoe kun je je klanten helpen met hun geldissues als je als financieel dienstverlener je eigen geldtaboes niet eens onder ogen durft te zien? Wat te denken van vergeving. Van een ander én van jezelf. We kunnen pas echt een nieuwe financiële wereld met elkaar bouwen als we tot twee dingen bereid zijn: verantwoordelijkheid nemen en elkaar en onszelf vergeven voor alles wat is geweest.

"MENEER U LUISTERT NIET. WE KUNNEN UW MOEDER ALLEEN UITSCHRIJVEN ALS ZE OVERLEDEN IS"

Veel taboes komen in deze editie voorbij. Van alle taboes wordt ook de keerzijde belicht: wat levert het op als we het taboe doorbreken? Ongelooflijk veel! Heel veel inspiratie toegewenst met dit themanummer. ■

WILLEM VREESWIJK
willem@newfinancialforum.nl